

Anna á Torkilsheyggi 60 ár

Í gjár, sunnudagin 24. november, vóru tað seksti ár síðani, at Anna á Torkilsheyggi á Nesi varð borin í heim. Føðingardagin vóru hon og maðurin langt av landi skotin.

Anna er ættað úr Runavík. Foreldrini eru Liss og Rósing Rasmussen, og Anna er elst av seks systkjum. Hini eru Bogi, Beinta, Ingunn, Rógvi og Gudny. Tey búa á øllum í heimabættinum uttan Beinta, sum býr í Høvuðsstaðnum.

Tað var nógv ferðsla í og kring heimið á Mýrunum ella dygst omanfyri fótbóltsvøllin, sum fyri fjóruti árum síðani ella væl eftir, at Liss og Rósing høvdu sett seg niður har, varð bygdur við Løkin.

Mamman og pápin eru fyrirmyndarliga fryntlig og blíð fólk, og hetta hevur Anna arvað frá foreldrunum.

Eftir skúlagongdina á Glyvrum arbeiði hon í skiftum í felagnum hjá pápanum, sum seldi bilar og hevði verkstað og nógv fólk í arbeiði. Okkurt skiftið var Anna uttanlands, og so tók hon sær viðhvørt av yngstu systkjunum, tá ið foreldrini vóru uttanlands.

1. oktober 1977 giftust Anna og Símun Pætur á Torkilsheyggi av Nesi. Hann hevði longu tá ábyrgd í Zarepta, og hesi 36 árini í hjúnalagi hava tey verið fyrirmyndarligt team, har eingin ivi hevur verið um, hvat

hevur verið raðfest hægst. Umframt at hava verið í Zarepta, hava tey í skiftum verið eitt nú í Kristnastovu í Keypmannahavn og við skipunum hjá OM, eitt nú gomlu Norrønu, sum nú eitur Logos Hope.

Í lutfalsliga búnum aldri fór Anna at útbúgva seg til námsfrøðing. Hon hevur arbeitt bæði á dagstovnum og innan serøkið. Útbúgvingin samanflættað við nógvu lívsroyndunum gera, at arbeiðið fellur henni væl. Anna er fyrikomandi, góðslig og blíðsnýðað, og samstundis hevur hon greiðar meiningar um tingini, og hon megnar so sera væl at leggja tær fram.

Nógvu tey seinastu árin

hevur heimið verið á Nesi, har tey búa í barnaheiminum hjá manninum á Torkilsheyggi. Anna og Símun Pætur eiga trýggjar dreingir – Rói, Kári og Levi.

Arnvør og Rói búa í Keypmannahavn, Bodil og Levi búa í Aarhus, og Hervør og Kári hava fyrstuttum keypt hús á Toftum. Anna eigur tíggu ommubørn – fimm gentur og fimm dreingir.

Hjartaliga til lukku við føðingardegnum, skyldkonan, og takk fyrri gott vinalag í so mong ár.

Jóannes Hansen

Svenning Tausen: Hvíl í friði

Eg má siga farvæl, tíverri ov seint, men kortini eitt vakurt farvæl, vegna okkara fólkaskúlaklassa til okkara allarbesta lærara nakrantíð, Svenning Tausen, sála, sum júst er farin frá okkum. So ólogiskt og syrgiligt tað kennist. Hann sá so strangur út, áðrenn vit kendu hann, men hann tók okkum í sín favn og lærði okkum meira enn ríkiligt. Hann dugdi so væl, ikki bara føroyskt, men at sissa atburðin hjá 24 villum og ymiskum, naivum rollungum, árgangi 69, úr Høvík, við sínum íborna kontrolli, hjarta og skynsemi, umframt at Svenning Tausen var ein sera skemtiligur persónur.

Hann var ein sera týðandi partur av okkum í Eysturskúlanum, og vit gloyma hann ongantíð. At tú kundi vera so tolin og góður við okkum, so ung vit vóru. Vit vóru tá størsti flokkur úr Høvíkar Skúla, sum kom oman í Eysturskúlan at halda áfram í framhaldsdeildini.

Um hoyvíksflokkar bóru orð fyrri at vera nokk so einaráðandi, so var her eitt prógv. Fáir lærarar í Eysturskúlanum vildu hava ein slíkan flokk, og hesin var harumframt nógv størri enn teir undanfarnu. Svenning, sum ikki hevði undirvíst í árávis, segði so djarvur: "je skal taka mer av teimum". Hetta fortaldi hann okkum sjálvur, og nógv ymist hendi eftir ta tíð. '

Vit vóru 24 í flokkinum: Gunnar Johansen, Eyðun Simonsen, Bjarni Arnason

(fyrir Poulsen), Erling Davidssen, Kristianna Winther Poulsen, Per Zachariassen, Karin Dahl, Jón Højsted, Marita Høydal, Marita Dalsgaard, Dávur Joensen, Turid Vang Jacobsen, Jens Nolsøe, Katrin Gaard, Gunnar Sonni Ellefsen, Jóanes N. Dalsgaard, Charlotte Jacobsen (fyrir Nielsen), Ólrun Eiríksson (fyrir Gaard), Andrea Niclasen, Anita Snedker Høydal (fyrir Thomassen), Bárður S. Bech, Heini Thomsen og Elin Holm umframt eg sjálvur.

Eg minnst, eg bar honum 32 greipir av smáfiski, tá eg hevði verið til skips fyrstu ferð. Betri pedagogi havi eg enn ikki møtt. Vit sóu sera nógv upp til Svenning Tausen, og vit tosaðu um hann og við hann í nógv ár eftir 10. flokk í Eysturskúlanum. Vit eru sera stolt av at hava haft slíkan lærara. Men vit vóru sera strævin, serliga um onkur annar lærari vildi seta okkum

uppá pláss. Eg var kanska tann sum sprellaði mest í flokkinum, og gjørdi avtalað tekin, har flestu í flokkinum fóru upp á borðið onkuntíð mitt í tímanum og aðrar tíðir lótu vit okkum detta niður við stólinum júst fyrri at niðurbróta dirvið hjá onkum lærara, sum ikki orkaði okkara flaksandi mynstur. Tá vit hoyrdu, at flokkurin skuldi bítast sundur í tveir, gjørdist samanhald okkara enn betur. Viðhvørt vóru vit als ikki til at stýra. Serliga frikorterini steðgaðu ikki aftur, tá lærarin kom inn í stovuna. Tíbetur innfórði Eysturskúlin tá at selja skúlubreyð, flute og sodavatn í frikvorterinum. Júst tá gav Svenning mær ábyrgd. Hann setti meg at selja, heldur enn at skelda og uppgávan var stuttlig og mennandi, tí tað var nakað serligt. Eitt annað hann gjørdi, var at seta Kristionnu við síðuna

av mær at sita við sama borð. Hettar tamdi meg nakað, umframt eitt nýtt vinarlag kom burtur úr. Hattin av fyrri slíkum nýskapandi klókum fólki, sigi eg bara tann dagin í dag. Hettar er ein av fáum persónum, sum veruliga hevur broytt mitt lív. Vit vóru sera ymisk í flokkinum, og larmaðu sum eitt Muppet Show.

Vit høvdu hann bara í trý ár, tí vit komu úr Høvík. Svenning, sum búði í Tórshavn, var ættaður úr Høví. Vit høvdu hann í føroyskum, og hann var samstundis varaskúlastjóri á Eysturskúlanum.

Eg veit frá nógvum fólki, ungum sum vaksnum, at Svenning tosaði við flestu fólk, hann hitti á gøtuni. Hann var og er ein góð býarmynd fyrri Tórshavn. Hann menti nógv fólk við fólkskikki og samanhaldi, umframt mállæru. Vit kundu finna uppá ymiskar snildir í Eysturskúlanum, beinleiðis at reypa av, at vit áttu Svenning Tausen, sum als ikki brýggjaði seg um at verða settur hægri enn onnur ella at verða róstur soleiðis alment. Tá vit royndu sum so ofta at siga ella rópa okkurt persónligt ella vakurt, um at Svenning var tann allar besti, so dempaði hann okkum beinanvegin og vit flentu av kærleika til persónin. Svenning fekk onkrar stuttligar trupulleikar av okkum. Vit endurtóku at rósa honum, tí hann var okkara besti vinur og á tann hátt vunnu vit identi-

tet. Vit vóru útiðsetar úr Høvíkshaganum. Vit sluppu at gera nógv ymiskt saman við Svenning. Hví vita vit ikki, men ofta sótu vit í tímavis og tosaðu við hann meðan tíðin stóð still, tí hann kundi veruliga við sínari sjarmu temja og menna ein stóran skúlaflokk.

At enda má eg viðmerkja, at sera nógvá respekt fingur vit eisini fyrri honum hesa

tíðina, tí hann kundi sanniliga seta ein og hvønn uppá pláss, við at siga sína beinraktu meining. Svenning var giftur við Amy (f. Olsen). Tey eiga børnini Duritu og Magnus. Svenning Tausen Hvíl í friði. Vit kondulera konu og børn hansara.

Kærar heilsanir
Edmund S. Jacobsen

Poul Danielsen
Tórshavn

andaðist mikudagin 20. november í heiminum, 61 ára gamal.

Kistan fer úr sjúkrahúskapellinum mánadagin 25. november kl. 18.00.

Jarðarferðin verður úr kirkjugarðskapellinum týsdagin 26. november kl. 13.00.

Vegna tey avvarðandi
Rani

Tey, ið vilja minnst Poul, kunnu lata Blákrossi eina peningagávu.